

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg har noteret mig formandens bemærkning for en times tid siden om, at vi jo ikke skal diskutere CO₂-afgift hele dagen, og det synes jeg er fuldstændig rigtigt. Men jeg kan altså ikke lade det stå uimodsagt, når fru Sonja Mikelsen herfra postulerer, at det er en konkurrencemæssig fordel for danske erhvervs virksomheder at få CO₂-afgiften og få lov at betale 3 mia. kr. mere i afgift. Det har jeg altså svært ved at se som nogen konkurrencemæssig fordel. Hvor ligger den konkurrencemæssige fordel i, at vi eksporterer 10.000 arbejdspladser til udlandet?

Det dér med, at vi kommer foran EF, er ingen konkurrencemæssig fordel. Kommer vi sammen med EF, så er det i orden; så er der både miljø og fornuft i det.

Formanden:

Vi går til talerrækken igen.

Lone Dybkjær (RV):

I modsætning til fru Sonja Albrink synes jeg, at det er et udmærket tidspunkt at tage diskussionen om den rapport i dag, inden Erhvervsudviklingsrådet er totalt færdig med sit arbejde. Hvis der er nogle synspunkter fra politikerne, kan de indgå i Erhvervsudviklingsrådets arbejde, og det er tit hensigtsmæssigt, at det sker, før de afslutter deres arbejde snarere end bagefter. Det understreges også af, at der ikke er stillet dagsordensforslag i dag. Det er ganske rart at have en forespørgselsdebat, uden at man absolut er bundet til en eller anden ganske bestemt dagsorden, men netop kan få en helt anden form for dialog.

Jeg vil gerne komme med to andre indledende bemærkninger. Den ene skal være til ordføreren for forespørgerne, hr. Nyrup Rasmussen, som sagde, at det erhvervspolitiske, som regeringen foretog sig, var at sammenligne med et kludetæppe. Jeg vil gerne sige til hr. Nyrup Rasmussen, at der er meget stor forskel på kludetæpper, der er faktisk nogle kludetæpper, der er utrolig smukke. Med det vil jeg sige, at erhvervspolitikken skal være sammensat af mange forskellige faktorer, og jeg mener egentlig godt, man kan have en ordentlig erhvervs politik, selv om man satser mange forskellige steder.

Til hr. Flemming Hansen vil jeg gerne sige, at det er da rigtigt, at en stor del af erhvervslederne i det danske samfund er gode, det vil jeg da gerne skrive under på, men de er ikke alle sammen helt gode – det har vi set uheldige eksempler på – men frem for alt er der for få af dem, og det er i virkeligheden vores hovedproblem.

Så vil jeg gerne sige, at når man så læser den omtalte rapport, og hvad man i øvrigt kan læse om dansk erhvervsudvikling, hvad enten man vil tage udgangspunkt i Michael Porters rapport eller andet materiale, bliver slutresultatet en nervøsitet for, at vi faktisk ikke kan give svaret på spørgsmålet: Hvad skal vi leve af i fremtiden? Det er det deprimerende, man kommer frem til i al den læsning om dansk erhvervsliv. Jeg synes, det er meget, meget vanskeligt at finde de positive briller, når man skal diskutere erhvervsudviklingsmulighederne. Jeg synes, man uden videre kan konkludere, at de udviklingsblokke – hvad enten man nu kalder dem blokke eller sektorer – vi har i Danmark, har for lave vækstrater; de udviklingsblokke, der har høje vækstrater, befinder sig stort set uden for Danmark. Derfor synes jeg, at Danmark har et problem. Hvor man tidligere kunne sige, at vi var i stand til at konkurrere på kvalitet og også i rimeligt omfang på pris, er det nu, som om vi i meget høj grad skal konkurrere på pris, og det tror jeg ikke vi er særlig velegnede til.

Man kan så spørge sig selv, om der er nogle særlige udviklingsblokke, man kan håbe lidt på, og om der måske er nogle muligheder inden for området medicinsk teknologi, muligvis også inden for energi og miljø og inden for softwaresystemer.

Alligevel synes jeg, hovedkonklusionen bliver, at det ser lidt sort ud, og at der derfor er god grund til at diskutere: Hvad i alverden stiller vi op? Vi kan ikke acceptere den høje arbejdsløshed, vi har her i landet, så også af den grund er det vigtigt, at vi får en mere dynamisk erhvervs politik. Det skal erhvervslivet selvfølgelig selv medvirke til; vi skal overlade så meget, vi kan, til erhvervslivet. Det, vi herfra skal spørge os selv om, er; om vi kan give noget støtte – ikke i form af tilskud, men i form af nogle gode ordninger, som erhvervslivet kan operere ud fra.

I den forbindelse er der nogle forudsætninger, jeg gerne lige vil trække frem. Det er klart nok, at det er nødvendigt med en stram indkomspolitik, en lav inflation og alt det andet,